

ΕΤΟΣ 53ον

9 Ὀκτωβρίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 41 (2732)

Η ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΠΤΩΧΕΙΑ

«...ὡς μηδέν ἔχοντες καί πάντα κατέχοντες»

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κορίνθου πολλῆς φορές ἀπασχόλησε τόν ἰδρυτή της, δηλ. τόν ἀπόστολο Παῦλο. Ἐδῶ ὑπῆρξαν μαθητές του, πού ἦταν ἀφοσιωμένοι στό πρόσωπό του, ἀλλά καί ἄλλοι πού ἀμφισβήτησαν τήν ἀποστολική του ιδιότητα, τήν κηρυγματική του ἰκανότητα καί τά χαρίσματά του. Ὁ μέγας Παῦλος ἀναγκάσθηκε νά ἀποποληθεῖ ἀρκετές φορές. Στό σημερινό ἀνάγνωσμα μᾶς δίνει μιά εἰκόνα τοῦ ἑαυτοῦ του καί μᾶς κάνει λόγο πῶς πρέπει νά εἶναι τοῦ «Θεοῦ διάκονοι» (Β΄ Κορ. 6, 4). Μᾶς λέγει μεταξύ ἄλλων πῶς ὁ ἴδιος καί ἐκεῖνοι πού ἐργάζονται μέσα στήν Ἐκκλησία τό ἔργο τοῦ Θεοῦ, δέν ἔχουν τίποτε καί τά ἔχουν ὅλα· «ὡς μηδέν ἔχοντες καί πάντα κατέχοντες» (Β΄ Κορ. 6, 10). Ἐσ δοῦμε τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα αὐτῆς τῆς κατά Χριστόν πτωχείας.

Ἡ εὐαγγελική πτωχεία

Ἡ βίωση τῆς πτωχείας, ὅπως τήν διατυπώνει ὁ Παῦλος, εἶναι συνυφασμένη μέ τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλήλως βιώνει κάποιος μιά ἀναγκαστική πτωχεία καί ἀλλήλως τήν κατά Χριστό πτωχεία. Ὁ Κύριος μᾶς ἔδωσε ὑπόδειγμα τόν ἑαυτό του γιά τό πῶς θά ζήσουμε πάνω στή γῆ. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ φράση τοῦ ἀποστόλου Πέτρου στό σημεῖο αὐτό· «εἰς τοῦτο γάρ ἐκλήθητε, ὅτι καί Χριστός ἔπαθεν ὑπέρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολημπάνων ὑπογραμμόν ἵνα ἐπακολουθήσθε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ» (Α΄ Πέτρ. 2, 21). Γιά τό θέμα πού ἐξετάζουμε, ὁ Κύριος μᾶς ἔδωσε μέ τή διδασκαλία του καί τό προσωπικό του παράδειγμα τίς ἀνάλογες κατευθύνσεις. Ἡ ἀξιοπαρατηρήσεως εἶναι τό τεμάχιο τῶν Εὐαγγελίων πού ἀναφέρεται στίς προτροπές τοῦ Χριστοῦ στούς μαθητές του, ὅταν τούς ἔστειλε στήν πρώτη τους ἱεραποστολική περιοδεία· «μή κτήσθε χρυσόν μηδέ ἄργυρον μηδέ χαλκόν εἰς τάς ζώνας ὑμῶν, μή πήραν εἰς ὁδόν μηδέ δύο χιτῶνας μηδέ ὑποδήματα μηδέ ῥάβδον» (Ματθ. 10, 9-10). Ὁ Βίκτωρ ὁ Πρεσβύτερος Ἀντιοχείας ἐρμηνεύοντας τό παράλληλο χωρίο τοῦ Μάρκου, δηλ. τό

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. γ΄ 1-10)

«Καιρός εὐπρόσδεκτος»

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς –λέγει γάρ· «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σου»· ἰδοὺ νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν «ἡμέρα σωτηρίας»– μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μοιμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ’ ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι αἰεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, **ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.**

6, 8-9, θά τονίσει· «μηδέ οὖν χρυσόν ἢ ἄργυρον... ἔχειν ὑμᾶς βούλομαι, ὥστε καὶ ἀπὸ τοῦ σχήματος δεικνύναι πᾶσιν ὑμᾶς, ὅσον ἀφεσθήκατε χρημάτων ἐπιθυμίας». Βέβαια ὁ Πατερικὸς λόγος δὲν ἀρνεῖται στὸν ἄνθρωπο νὰ φροντίζει γιὰ τὰ ἀναγκαῖα, ἀλλὰ νὰ μὴ ἔχει ὑπερβολικὴ μέριμνα. Ὁ μέγας ἐρμηνευτὴς τῶν Γραφῶν ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας θά τό σχολιάσει αὐτό· «καθ’ ὑπερβολὴν ὁ λόγος πᾶσαν ἀπαγορεύει κτήσιν ἀπὸ χρυσοῦ ἕως ράβδου· ὡς μέγιστον οὕσαν κώλυμα πρὸς ἀρετὴν καὶ θεοσέβειαν. Τὴν δ’ ἀναγκαίαν τροφήν οὐκ ἀπαγορεύει». Γιὰ τὴν ἐξάσκηση τῆς ἀρετῆς καὶ γιὰ τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴ μᾶς ἐμποδίζει ἡ κτήση τῶν ὑπερβολικῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Ὁ ἴδιος ὁ ἅγιος θεωρεῖ κόσμημα στοὺς Ἀποστόλους νὰ μὴ ἔχουν ὑλικά ἀγαθὰ· «Κόσμον γάρ αὐτοῖς, καὶ οἷόν τινα στέφανον ἔσεσθαι φησι, τό κεκτῆσθαι μηδέν». Ὁ ἅγιος Χρυσόστομος τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀποκτήσουμε πολλὰ τὴν ὀνομάζει «ρίζαν τῶν κακῶν». Ἀκόμη ὁ Κύριος μᾶς εἶπε πὼς ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ πλοῦτη καὶ τὰ ὑλικά ὑπάρχοντα· «εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς· ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ».

Ἡ συνειδητοποίηση τῆς κατὰ Χριστὸν πτωχείας

Τό πρῶτο πού χρειάζεται νὰ συνειδητοποιήσει αὐτὸς πού θά ἀκολουθήσει τὴν ὁδὸ τῆς κατὰ Χριστὸν πτωχείας εἶναι ὅτι ὀφείλει νὰ ἀποφεύγει τὴν ὑπερβολικὴ μέριμνα τῶν ὑλικῶν, διότι ἡ μέριμνα δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ ζήσουμε τὸ Θεό. Ὁ Χρυσόστομος γράφει πὼς τίποτε δὲν ταλαιπωρεῖ τόσο τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου «ὡς μέριμνα καὶ φροντίς». Δὲν εἶπε ὁ Χριστὸς νὰ μὴ μεριμνήσουμε, ἀλλὰ νὰ μὴ μεριμνήσουμε γιὰ τὴν αὔριο. Ἡ ὑπερβολικὴ μέριμνα σκοτώνει τὴν πνευματικὴ ζωτικότητα τοῦ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σάν συνεργάται του σᾶς παρακαλοῦμεν νά μή δεχθῆτε μάταια τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, διότι λέγει, Εἰς καιρόν εὐνοίας σέ ἄκουσα καί εἰς ἡμέραν σωτηρίας σέ ἐβοήθησα. Ὁ καιρός εὐνοίας εἶναι τώρα, ἡ ἡμέρα σωτηρίας εἶναι τώρα. Δέν δίνομεν σέ κανένα καμμίαν ἀφορμὴν προσκόμματος διὰ νά μή δυσφημισθῇ ἡ ὑπηρεσία μας, ἀλλῆλᾶ σάν ὑπηρεταί του Θεοῦ συσταίνομε τοὺς ἑαυτοὺς μας σέ ὅλα διὰ τῆς μεγάλης ὑπομονῆς μας σέ θλίψεις, σέ ταλαιπωρίες, σέ στερήσεις, σέ μαστιγώσεις, σέ φυλακίσεις, σέ ταραχές, σέ κόπους, σέ ἀγρυπνίες καί πείναν· μέ ἀγνότητα, σύνεσιν, μακροθυμίαν καί καλωσύνην, μέ Πνεῦμα Ἅγιον, μέ ἀγάπην χωρίς ὑπόκρισιν, μέ τό κήρυγμα τῆς ἀληθείας καί μέ δύναμιν Θεοῦ, μέ τά ὅπλα τῆς δικαιοσύνης, τά ἐπιθετικά καί ἀμυντικά, σέ τιμὴν καί ἀτίμωσιν, σέ δυσφημήσεις καί ἐπαίνους, σάν ἰσοπλᾶνοι καί ὅμως ἀληθινοί, σάν ἀγνωστοί καί ὅμως πολὺ γνωστοί, σάν νά πεθαίναμε καί ὅμως ζοῦμε, σάν τιμωρούμενοι καί ὅμως μή θανατούμενοι, σάν ἠλυπημένοι καί ὅμως πάντοτε χαρούμενοι, σάν πτωχοί καί ὅμως κάνοντες πολλοὺς πλουσίους, **σάν νά μή ἔχωμεν τίποτε καί ὅμως κατέχομεν τά πάντα.**

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀνθρώπου «ὁμοῦ καί τήν ἐλευθερίαν ἡμῖν παρέχων, καί τήν ψυχὴν ἡμῶν προσηλῶν τοῖς ἀναγκαιότεροις».

Μιά δεύτερη συνειδητοποίηση τῆς πτωχείας τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ θεοφιλὴς μέριμνά μας γιὰ τοὺς πτωχοὺς. «Ἐν τῷ νῦν καιρῷ τό ὑμῶν περίσσευμα εἰς τό ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα καί τό ἐκείνων περίσσευμα γέννηται εἰς τό ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γέννηται ἰσότης» (Β΄ Κορ. 8, 14). Ἡ ἐλεημοσύνη νά μή γίνεται ἐμπαθῶς, οὔτε νά ἀκολουθεῖ «πέρπερος ἰογισμός». Νά εἶναι «ἄκομπος» καί νά μή κυνηγᾷ τοὺς «ἐνταῦθα κρότους», ἀλλῆλᾶ νά προσδοκᾷ τοὺς μελλοντικούς στεφάνους, κατὰ τόν ἅγιον Ἰσίδωρο τόν Πηλουσιώτη. Καλεῖται αὐτός πού ἔχει τήν κατά Χριστόν πτωχεία νά βοηθήσει τόν ἄλλο, ὅπως μπορεῖ. Ἡ βοήθεια μπορεῖ νά εἶναι ὑλική, ἀλλῆλᾶ καί πνευματική, ὅπως εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καί ἡ συμμετοχή μας στά παθήματα τοῦ ἄλλου.

Μιά τρίτη ὠφέλεια ἀπό τήν κατά Χριστόν πτωχεία εἶναι ἡ καθαρὴ προσευχή. Ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει βιώσει ἐνσυνείδητα τήν πτωχεία τοῦ Χριστοῦ, δέ δυσκοιλεῖται στήν προσευχή του. Πολλῆς φορές κατὰ τή διάρκειά τῆς προσευχῆς ὁ διάβολος προκειμένου νά μᾶς μοιλῆναι τό νοῦ, ἐκείνη τήν ὥρα μᾶς φέρνει τοὺς πιό ἀπίθανους ἰογισμούς. Ἐνα πλῆθος ἰογισμῶν ἐκταράσσει τό νοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοί ἰογισμοί εἶναι ὑλικοί. Ἀφοροῦν στά ὑπάρχοντά μας, στά κτήματά μας, στά ὑλικά ἀγαθά. Ἔσ κάνουμε ἀγώνα νά ἀποκτήσουμε τήν κατά Χριστόν πτωχεία, γιὰ νά ἔχομε ἐκδηλῆ καί ζωντανή τή ζωοποιό χάριν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

9 Ὀκτωβρίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ
Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου († α' αι.), Ποπλίας μάρτυρος († α' αι.),
Ἀβραάμ τοῦ δικαίου καί τοῦ ἀνεψιοῦ του Λῶτ (2000 π.Χ.),
οἰοῦ Ἀνδρονίκου καί τῆς συμβίας αὐτοῦ.
Ἦχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Ε' – Ἀπόστολος: Β' Κορ. ζ' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ' 11-16.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Ὀκτωβρίου, Δ' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Τιτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν' 5-15.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Στήν Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λειτουργεῖ Φροντιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν, πού ἰδρύθηκε τό 1960 μέ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἐπί σειράν ἐτῶν, μέ τό εἰδικῶς κατηρτισμένο πρόγραμμα μαθημάτων καί ἐκπαιδευτικῶν εὐκαιριῶν, προσφέρει στούς νέους, πού ἐπιθυμοῦν νά διακονήσουν τό Κατηχητικό Ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τήν εὐκαιρία νά καταρτισθοῦν θεωρητικά καί πρακτικά γιά τό τόσο ὑψηλό ἔργο τους.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τά μαθήματα τοῦ Α' ἔτους γίνονται κάθε Σάββατο 4:00 ἕως 6:30 μ.μ., καί τοῦ Β' ἔτους τήν ἴδια ἡμέρα ἀπό τῆς 7:00 ἕως 9:30 μ.μ., στήν αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἱ. Γενναδίου 14, Μονή Πετράκη).

• Προϋποθέσεις:

Γίνονται δεκτοί σπουδαστές καί τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18 - 40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικό σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριο Λυκείου), καί β. Δύο πρόσφατες φωτογραφίες.

• Ἐγγραφές:

Οἱ ἐγγραφές γίνονται καθημερινῶς μέχρι τήν 5η Νοεμβρίου 2005, κατὰ τίς ὥρες 8 π.μ. ἕως 2 μ.μ. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος, καί τὰ Σάββατα, κατὰ τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου. Ἱω. Γενναδίου 14, 115 21 Ἀθήνα. Τηλ. 210 7272347 - 210 7272344.

• Ἐναρξη μαθημάτων:

Στίς 22 Ὀκτωβρίου 2005, ἡμέρα Σάββατο καί ὥρα 6:00 μ.μ. θά γίνει ὁ Ἀγιασμός κι ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς « Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ἐπί τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>